

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.7.1.12>

METAFORY ZWIERZĄT W POWIEŚCI HEINRICHA BÖLLA „BILARD O WPÓŁ DO DZIESIĄTEJ”

Svitlana Druzhbiak

*kandydat nauk filologicznych, docent,
docent Katedry Lingwistyki Stosowanej
Narodowego Uniwersytetu „Politechnika Lwowska” (Lwów, Ukraina)
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8971-9852>*

Mariana Pavliv

*magister Katedry Lingwistyki Stosowanej
Narodowego Uniwersytetu „Politechnika Lwowska” (Lwów, Ukraina)
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2249-370X>*

Adnotacja. Proponowany artykuł bada rolę metafor zwierząt w tworzeniu obrazów artystycznych powieści Heinricha Bölla „Bilard o wpół do dziesiątej”. Nakreślono pojęcie metafory pojęciowej, przeanalizowano podejścia do klasyfikacji metafory, podkreślono metafory zwierząt w powieści, określono koncepcyjne znaczenie tych metafor. Ujawniono, że kluczowymi metaforami powieści dla przedstawienia głównego konfliktu są metafory baranka i bawoła. Najczęstszym pojęciowym znaczeniem metafory baranka jest „błogosławione stworzenie; ten, kto idzie właściwą drogą”, obecne są również takie znaczenia jak „słodkie, posłuszne stworzenie; ten, który nie skrzywdzi”, „tchórzliwe stworzenie” i „nieszczęśliwe stworzenie”. Metaforyczne zwierzęta są używane jako domena źródłowa odniesienie do człowieka jako domeny docelowej. Takie metafory odgrywają kluczową rolę w tworzeniu obrazu nieodłącznie związanego z różnymi typami ludzi, zapewniając jego percepcję i zrozumienie przez czytelnika, kładąc nacisk na pozytywne lub negatywne, a często dwojakie cechy i tworząc niezbędną atmosferę. Perspektywy dalszych badań nad proponowanym tematem są widoczne w nurcie translacyjnym, a mianowicie w aspekcie jak najbardziej adekwatnej reprodukcji metafor zwierząt w tłumaczeniu na język ukraiński.

Słowa kluczowe: metafora, metafora koncepcyjna, domena, symbol metaforyczny, obraz artystyczny, metaforyka.

METAPHORS OF ANIMALS IN HEINRICH BOLL'S NOVEL “BILLIARDS AT HALF-PAST NINE”

Svitlana Druzhbiak

*Candidate of Philology Science, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Applied Linguistics
Lviv Polytechnic National University (Lviv, Ukraine)
ORCID ID: 0000-0001-8971-9852
e-mail: svitlana.druzhbyak@gmail.com*

Mariana Pavliv

*Master at the Department of Applied Linguistics
Lviv Polytechnic National University (Lviv, Ukraine)
ORCID ID: 0000-0003-2249-370X
e-mail: mariana.pavliv99@gmail.com*

Abstract. The proposed article explores the role of animal metaphors in creating the artistic imagery of Heinrich Boll's novel “Billiards at half-past nine”. The idea of conceptual metaphor is outlined, the approaches to the classification of metaphors are analyzed, the metaphors of animals in the novel are singled out and the conceptual meanings of these metaphors are determined. The key metaphors of the novel used to depict the main conflict were revealed to be the metaphors of a lamb and a buffalo. The most common conceptual meaning of the lamb metaphor is “a blessed creature; the one who is on the right path”; there are also such meanings as “a nice, obedient creature; the one who will not offend”, “a cowardly creature” and “an unhappy creature”. Metaphorized animals were used as the source domain to refer to humans as the target domain. Such metaphors play a key role in creating an image inherent in different types of people, ensure its perception and understanding by the reader, emphasize the positive or negative, and often dual features, and create the necessary atmosphere. Prospects for further research on the proposed topic can be seen in the field of translation, namely in the aspect of the most adequate reproduction of animal metaphors in translation into Ukrainian.

Key words: The metaphor, the conceptual metaphor, the domain, the metaphorical symbol, the artistic image, the metaphorization.

МЕТАФОРИ ТВАРИН У РОМАНІ ГЕНРІХА БЕЛЛЯ «БІЛЬЯРД О ПІВ НА ДЕСЯТУ»

Світлана Друзьб'як

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри прикладної лінгвістики

Національного університету «Львівська політехніка» (Львів, Україна)

ORCID ID: 0000-0001-8971-9852

e-mail: svitlana.druzhyak@gmail.com

Мар'яна Павлів

магістр кафедри прикладної лінгвістики

Національного університету «Львівська політехніка» (Львів, Україна)

ORCID ID: 0000-0003-2249-370X

e-mail: mariana.pavliv99@gmail.com

Анотація. У пропонованій статті досліджено роль метафор тварин у створенні художньої образності роману Генріха Белля «Більярд о пів на десяту». Окреслено поняття концептуальної метафори, проаналізовано підходи до класифікації метафори, виокремлено метафори тварин у романі, визначено концептуальні значення цих метафор. Виявлено, що ключовими метафорами роману для зображення основного конфлікту виступають метафори ягняти та буйвола. Найчастотнішим концептуальним значенням метафори ягняти є «благословенне створіння; той, хто йде правильною дорогою», присутні також такі значення, як «миле, слухняне створіння; той, хто не образить», «боягузливе створіння» та «нещасне створіння». Метафоризовані тварини використано як вихідний домен для посилання на людину як цільовий домен. Такі метафори відіграють ключову роль у створенні образу, притаманного різним типам людей, забезпечують його сприйняття та розуміння читачем, наголошують на позитивних чи негативних, а часто двояких рисах та створюють необхідну атмосферу. Перспективи подальших досліджень пропонованої теми вбачаємо в перекладацькому річизі, а саме в аспекті максимально адекватного відтворення метафор тварин у процесі перекладу українською мовою.

Ключові слова: метафора, концептуальна метафора, домен, метафоричний символ, художній образ, метафоризація.

Вступ. Метафора належить до тих художніх засобів, використання яких притаманне як творам художньої літератури, так і повсякденній комунікації. Метафоризація базується на взаємодії двох когнітивних структур – «джерела» (source domain) та «мети» (target domain) (Lakoff, 1992: 7). Мета – це лексична одиниця, яка отримує буквально тлумачення, а джерело – та одиниця, яка створює метафоричне відношення. Таким чином, для метафори є характерними специфічні відношення між метою та джерелом.

Розрізняють концептуальну та традиційну теорії метафор. Поняття концепту ввійшло в ужиток наприкінці ХХ – початку ХХІ ст. Як наголошує О. Кагановська, концептуальний підхід до дослідження художнього тексту як до багаторівневого процесу встановлення смислу, «закодованого» автором, зумовлює відповідне його «розкодування» і вимагає входження до певних ментальних структур, розгорнутих у часі (Кагановська, 2001: 114–121). Концептуальну теорію вперше запропонували Дж. Лакофф і М. Джонсон в 1980 р. у праці «Метафори, якими ми живемо». Згідно з їхніми дослідженнями, кожна метафора має когнітивну основу і сам процес концептуалізації у свідомості людини здебільшого відбувається за допомогою метафор. Саме тому основною функцією метафори, на думку науковців, є створення необхідного підґрунтя для відображення одного поняття з позиції іншого (Джонсон, 2004: 110–111). Цей процес передбачає перенесення особливостей одного домену, зазвичай конкретного, в інший домен, зазвичай абстрактний.

Позаяк метафора є одним із найбільш частовживаних художніх засобів у різножанрових текстах, оскільки сприяє досягненню необхідної образності та виразності, її дослідженням у різний час займалися найвидатніші лінгвісти, психологи, літературознавці та мислителі, серед яких можна назвати Аристотеля, О. Баранова, П. Ньюмарка, А.Н. Веселовського, П. Рікера, Н.Д. Арутюнову та багатьох інших мовознавців.

Основна частина. Метафора часто виступала предметом дослідження і в окремо взятих художніх творах різних авторів, що свідчить про актуальність вибраної теми. Однак донині не було проведено аналізу метафор тварин у творі Генріха Белля «Більярд о пів на десяту» (Böll, 1974: 336) з позицій концептуальної теорії, що визначає новизну пропонованої розвідки. Матеріалом дослідження слугує оригінальний авторський твір, написаний німецькою мовою.

Для забезпечення достовірності отриманих результатів у пропонованій статті використано такі дослідницькі **методи:** аналіз та синтез (для збору інформації про окремі елементи метафор, їх дослідження в певному контексті (Кочерган, 2010: 152–153)), описовий метод (для опису вживання метафор у досліджуваному романі), кількісний метод та метод суцільної вибірки для виокремлення досліджуваних одиниць із тексту та їх обчислення.

Метою роботи є дослідження ролі метафор тварин у створенні художньої образності роману. Досягнення поставленої мети передбачає виконання низки конкретних завдань: окреслення поняття концептуальної

метафори, аналіз підходів до класифікації метафори, виокремлення ключових метафор тварин у романі, аналіз концептуальних значень цих метафор.

У романі «Більярд о пів на десяту» представлено три покоління архітекторів, що мешкають у Рейні та стикаються з моральними викликами життя, проблемою правильного вибору до, під час та після Другої світової війни. Генріх Белль описує всього лиш один день із життя цієї відомої заможної родини, адже це день підбиття підсумків за довгий час життєвих випробувань.

Аналіз засвідчив наявність у творі різноманітних метафор тварин: метафори буйвола, ягняти, вовка, свині, собаки та гуски. За твердженням сучасних дослідників метафор, це так звані онтологічні метафори, які розкривають ідеї, події та дії через істоти та субстанції (Ємець, 2018: 160). Варто зауважити, що символізм, притаманний стилю автора, проходить через увесь роман.

З метою зображення основного конфлікту твору Генріх Белль використовує метафоричні символи ягняти та буйвола, що уособлюють боротьбу між тими людьми, які думають і вміють діяти самостійно в нелегкі, буремні часи.

Саме використовуючи метафори, Генріх Белль намагається донести до читача думку, що навіть добрі та порядні люди можуть іноді здійснювати погані вчинки і поділ між ними не завжди є чорно-білим: «*Ich hatte es getan, Hugo, war mit Schrella in das kleine Cafe Zons an der Boisseréestraße gegangen, wo die Lämmer sich trafen ... und ich hatte geschworen, einem jungen Mädchen, das Edith hieß, ins Gesicht hinein geschworen, niemals vom Sakrament des Büffels zu kosten, hatte dann in dem dunklen Hinterzimmer eine Rede gehalten, mit dunklen Worten drin, die nicht nach Lamm klangen; sie schmeckten nach Blut, nach Aufruhr und Rache, Rache für Ferdi Progulske, den sie am Morgen hingerichtet hatten*» (Böll, 1974: 57).

Присутні в романі образи вовка («*fünfzehn war ich, sechzehn, siebzehn, achtzehn und sah in den Augen meiner Mutter das harte Lauern: sie war den Wölfen vorgeworfen worden, sollte ich etwa davon verschont bleiben?*») та собаки («*und sie standen beide eine Weile schnuppernd in der Tür, gingen im Büro hin und her wie aufgeregte Hunde, der Geschäftsführer kroch unter den Schreibtisch, wo offenbar eine ganze Rauchwolke sich erhalten hatte*») (Böll, 1974: 160) відображають концепти «дикість», «агресія» та «небезпека» і використовуються, щоб показати однозначно негативне, презирливе ставлення до нацистів.

Однак у пропонованій статті основну увагу зосереджено на численному вживанні метафор буйволів та ягнят та здійснено їх концептуальний аналіз, адже саме вони найяскравіше ілюструють протиставлення добра та зла. Про важливість цих метафор для твору свідчать також такі ключові словосполучення, як «*das Sakrament des Büffels*» (Böll, 1974: 62) та «*das Sakrament des Lammes*» (Böll, 1974: 155), відтворені в українському перекладі роману як «Таїнство буйвола» та «Таїнство ягняти» відповідно.

Метафори, використані автором для зображення героїв роману та їхньої поведінки, допомагають краще визначити їх характер чи статус, зрозуміти їх сутність. Так, наприклад, хоча один із персонажів Шрелла не позбавлений вад і схильний до скоєння необдуманих вчинків, він оголошений ягням і відмовляється поступитися холодній ненависті нацистів, усвідомивши помилковість своєї попередньої поведінки: «*Ich habe gesündigt, habe schwer gesündigt, murmelte er lächelnd, während er zur Endstation zurückging, »ich habe zum Huhn aus dem Hotel Prinz Heinrich Waldmeisterlimonade aus der Gruffelstraße getrunken; ich habe die Erinnerung ruhen lassen, die Eisblumen nicht aufgetaut*» (Böll, 1974: 235).

Проведений аналіз засвідчив, що ключовим концептом у сприйнятті ягнят у творі виступає концепт «мирні, ніжні, пасивні істоти», тобто вірні своїй природі тварини, наприклад: «*Und das Lämmchen war brav und glücklich, spielte Ringelreihen und Hüpfen, dann spielte es Völkerball und Seilchenspringen und liebte seine Eltern sehr*» (Böll, 1974: 224). Припускаємо, що саме таке розуміння цього концепту бере початок із Біблії, де Ісуса Христа вперше назвали «Ягням Божим». Тут ягня символізує лагідність, мир та добро, а в окремих розділах книги ягня згадується як вірне створіння, життя якого бездоганне.

Проведений аналіз метафори ягняти в романі дав змогу виділити кілька ключових концептуальних значень. Таблиця 1 ілюструє частоту вживання метафори з певним концептуальним значенням та прикладом мовою оригіналу.

Таблиця 1

Концептуальні значення метафори ягняти

Значення метафори ягняти	Частота вживання значення	Приклад із тексту мовою оригіналу
Благословенне створіння; той, хто йде правильною дорогою	17	<i>Wir sind Lämmer, sagte Schrella, haben geschworen, nie vom Sakrament des Büffels zu essen</i> (Böll, 1974: 49).
Боягузливе створіння	9	<i>Wo ist denn unser Lämmchen mit seinem Hirten geblieben?</i> (Böll, 1974: 50).
Нещасне створіння	4	<i>Edith lag da, als wäre unser Familienwappen lebendig geworden: ein Lamm, dem der Blutstrahl aus der Brust bricht</i> (Böll, 1974: 134).
Миле, слухняне створіння; той, хто не образить	6	<i>Ich muß noch wissen, was sie mit dir alles gemacht haben, Lämmchen</i> (Böll, 1974: 222).

Варто зазначити, що, як правило, сенс вживання в романі слова «ягня» змінюється залежно від того, кому ці слова належать. З вуст тих, хто не підкорився та протидіє нацистам, метафора ягняти містить позитивну

конотацію: вона відображає добро, тобто тих, хто готовий протистояти злу і не підкорятися тогочасним злочинним законам. Та ж сама метафора з вуст нацистів та їхніх поплічників набуває протилежного, негативного значення та символізує страх й боягузтво, а іноді відтворює іронію, наприклад: «*Verzeih, daß ich lache: so ein Lamm; mit siebzehn das erste, mit neunzehn das zweite Kind und immer solche Sprüche im Mund: Der Herr hat dies getan*» (Böll, 1974: 134). Використанням метафори ягняти в такому контексті досягається необхідна іронія. Адже показано, що ті, хто називають себе ягнятами, насправді ними не є і мають зовсім інші життєві цінності.

У романі чітко простежується дихотомія концептуальних метафор «жертва» – «кат». Персонажі, яким притаманні ознаки ягняти, як правило, через їхню покірність, мирність та боязкість є об'єктом жорстоких нападів буйволів, метафоризованих у постатях нацистів.

Сприйняття концепту «буйвол» буває різним, що впливає і на метафоричність створеного ним образу. Якщо взяти, до прикладу, американського буйвола, який швидше є безпечним та пустотливим бізоном, то його відображення не містить жодної загрози для людей та не має імпліцитного негативного забарвлення.

У досліджуваному романі Генріх Белль використав образ зовсім іншого дикого та навіть лютого буйвола, небезпечного, непередбачуваного, жорстокого, кровожерливого. Такого буйвола дуже легко спровокувати та важко переконати чи вмовити перейти на інший бік. Саме концептуальна метафора, що буйвол – це «небезпека», «жорстокість» та «впертість», домінує у творі.

У романі присутні два персонажі, зображені постатями буйволів, – це Отто та Нетлінгер. В їхніх образах метафоризовано такі ознаки буйвола, як жорстокість, нещадність, агресія та ненависть. Отто Фемель – затятий нацист, без жодного милосердя чи любові до когось. Він сліпо виконує накази та доручення інших і ніколи не ставить під сумнів дії свого керівництва. Отто не виправдовує навіть на той факт, що в минулому його згадують як щирого та доброго хлопця, наприклад: «*Robert war immer klug und kühl und nie ironisch; Otto war anders, er zeigte Herz und hatte doch plötzlich vom Sakrament des Büffels gekostet und wurde uns fremd*» (Böll, 1974: 102). Інший антигерой Нітлінгер не може апелювати навіть до свого дитинства, адже йому з дитячих років притаманні мстивість та ненависть до своїх ворогів і готовність зробити і сказати все, щоб лиш отримати бажане: «*Auf jeden Fall: Vorsicht. Dir würde speiübel, wenn du wüßtest, was der alles schon gemacht hat, du würdest bis an dein seliges Ende nicht aufhören können zu kotzen, wenn du den Film ansehen müßtest, den der am Tag des Gerichts vorgespielt bekommt: den Film seines Lebens; das ist so einer, der Leichen die Goldzähne ausbrechen, Kindern das Haar abschneiden läßt. Unheil oder Laster?*» (Böll, 1974: 29).

Описуючи спогади про минуле Отто та Нітлінгера, автор використовує метафори ягняти і буйволів, щоб підкреслити, що, незважаючи на фізичну слабкість, ягнята мають стійкість і силу характеру, яких часто бракує їхнім агресивним та владним ворогам буйволам. Хоча загалом образ ягняти не поєднується із вказаними вище ознаками, автор таким чином закликає своїх читачів поважати цих маленьких мужніх людей та тих, хто любить добро.

Белль наголошує і на дружбі ягнят, адже вони цілеспрямовано називають себе ягнятами, підтримують один одного та згуртовано виступають проти спільного зла, наприклад: «*Wir sind Lämmer, sagte Schrella, haben geschworen, nie vom Sakrament des Büffels zu essen*» (Böll, 1974: 49).

Образи ягнят мотивовані особливостями їхньої поведінки. Ці тварини терпляче зносять важкі умови життя, але отару легко злякати навіть незнайомим звуком: «*Schnell, sagte ich, schnell, sie sind schon ganz nah*» (Böll, 1974: 49). Тому, з огляду на поняття концептуальної теорії, ягня виступає символом невинності, беззахисності та покірності стада, яке не може вжити без ватажка (Коцура, 2015: 31).

Один із головних героїв, Роберт Фемель, зображений одним із цих пастухів. Він відмовляється брати участь у «Таїнстві Буйволів», або ритуальних нацистських муках невинних ягнят, але йому бракує чистоти намірів. Він менш проникливий, ніж ягнята, але готовий їх захищати. Такою у творі постає ціла сім'я Фемелів, окрім вже згаданого Отто. Йоганну Фемель, мати Отто, автор описує, як яскравий приклад індивідуальної боротьби проти нацизму. Вона відкрито заявляє про своє ставлення та виховує своїх дітей у такому середовищі, в якому жили більшість дітей тих років, незважаючи на їхній заможний стан: «*Schrieb meine Namen ins Wachbuch, ging heim, hängte Helm und Degen an die Garderobe, ging zu Johanna ins Wohnzimmer, legte meinen Kopf in ihren Schoß, rauchte meine Zigarre und sagte nichts, und auch sie sagten nichts; sie gehört nur Gretz die Gänseleberpastete zurück und als der Abt von Sankt Anton uns Brotführung, Honig und Butter, verhält sie es; ich sagte nichts dazu*» (Böll, 1974: 92).

Висновки. Проведене дослідження засвідчує, що використання метафор тварин у проаналізованому творі забезпечує авторові досягнення поставлених художніх, виховних та естетичних цілей. Метафоризовані тварини використано як вихідний домен для посилення на людину як цільовий домен, їхні характеристики також передаються людям. Такі метафори відіграють ключову роль у створенні образу, притаманного різним типам людей. Завдяки концептуально зрозумілим значенням вони забезпечують сприйняття та розуміння цього образу читачем, наголошують на позитивних чи негативних, а часто двояких рисах та створюють необхідну атмосферу.

Перспективи подальших досліджень пропонуваної теми вбачаємо в перекладацькому річизі, а саме в аспекті максимально адекватного відтворення метафор тварин у процесі перекладу українською мовою.

Список використаних джерел:

1. Джонсон М., Лакофф Дж. Метафори, котрими ми живём. 2004. С. 110–111. URL: <https://codenlp.ru/books/lakoff.pdf>

2. Енциклопедичний словник символів культури України / за заг. ред. В.П. Коцура, О.І. Потапенка, В.В. Куйбіди. 2015. С. 31 URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Kotsur_Viktor/Entsyklopedychnyi_slovyk_symvoliv_kultury_Ukrainy.pdf?PHPSESSID=112uv5ra92qh7bnjpc69p35fo7
3. Ємець О.В. Принципи і етапи концептуального перекладу художніх текстів. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Сер. Лінгвістика. 2018. Вип. 31. С. 160.
4. Кагановська О.М. Проблема інтерпретації текстових концептів у художньому прозаїчному творі. *Мова і культура*. 2001. Т. IV, вип. 3. С. 114–121.
5. Кочерган М.П. Загальне мовознавство. Київ : Видавничий центр «Академія», 2010. С. 152–153.
6. George Lakoff. The Contemporary Theory of Metaphor. 1992. P. 7. URL: <https://terpconnect.umd.edu/~israel/lakoff-ConTheorMetaphor.pdf>
7. Heinrich Böll. Billard um halb zehn. Dtv Verlagsgesellschaft, 1974. 336 s.

References:

1. Johnson, M., Lakoff, G. (2004). Metaphory kotorymy my zhyvem. [Metaphors we live by]. Pp. 110–111. URL: <https://codenlp.ru/books/lakoff.pdf> [in Russian]
2. Entsyklopedychnyi slovyk symboliv kultury Ukrainy. [Encyclopedic dictionary of symbols of Ukrainian culture]. Za zah. Red. V.P. Kotsura, O.I. Potapenko, V.V. Kuibidy. (2015). P. 31. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Kotsur_Viktor/Entsyklopedychnyi_slovyk_symvoliv_kultury_Ukrainy.pdf?PHPSESSID=112uv5ra92qh7bnjpc69p35fo7 [in Ukrainian]
3. Yemets, O.V. (2018) Pryntsyipy i etapy kontseptualnoho perekladu khudozhnikh tekstiv. [Principles and stages of conceptual translation of literary texts]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*. Ser. Linhvistyka. Vyp. 31. P. 160.
4. Kahanovska, O.M. (2001). Problema interpretatsii tekstovyykh kontseptiv u khudozhnomu prozaichnomu tvori. [The problem of interpretation of textual concepts in a fiction text]. *Mova i kultura*. T. IV, vyp. 3. P. 114–121.
5. Kocherhan, M.P. (2010). Zahalne movoznavstvo. [General linguistics]. Kyiv: Vydavnychiy tsentr «Akademiia», 2010. P. 152–153.
6. Lakoff, G. (1992). The Contemporary Theory of Metaphor. P. 7. URL: <https://terpconnect.umd.edu/~israel/lakoff-ConTheorMetaphor.pdf> [in English].
7. Heinrich Boll. (1974). Billards at half-past nine. Dtv Verlagsgesellschaft. 336 p.

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.7.1.13>

DZIENNIK WOJENNY JAKO POPULARNY GATUNEK WSPÓŁCZESNEJ LITERATURY MILITARNEJ

Yanina Kulinska

*kandydat nauk filologicznych, docent,
docent Katedry Ukrainistyki*

Narodowego Uniwersytetu Medycznego (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-8160-3203

Adnotacja. Artykuł dotyczy problemu współczesnego dziennika wojennego. Autor analizuje takie dzieła i klasyfikuje je według treści, struktury i funkcji na właściwie dzienniki oraz na dzieła artystyczno-publicystyczne pod postacią dzienników.

Słowa kluczowe: literatura faktu, typologia, metagatunek, dyskurs egzystencjalny, spowiedź, tekst pamięci.

MILITARY DIARY AS THE MOST DEMANDED GENRE OF MODERN MILITARY LITERATURE

Yanina Kulinska

*Candidate of Philology Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Ukrainian Studies
National Medical University (Kyiv, Ukraine)*

ORCID ID: 0000-0002-8160-3203

e-mail: yanbit@ukr.net

Abstract. The article is devoted to the problem of a modern military diary. The author analyzes such works and classifies them by content, structure and functions into actual diaries and artistic and journalistic works under the guise of diaries.

Key words: documentary literature, typology, meta-genre, existential discourse, confession, text of memory.